

KLASKAJĄCY (1) *part praes act*

N sg m klaskający.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Uderzający dłonią w dłoń:

Wyrażenie: »rękoma klaskający«: Plausor, Wefelący fie/ Rękomá kláskáyący/ Dobrey myfli. Mącz 303c.

Cf **KLASKAĆ**

MM